

A child's sens of wonder

Luca Solari lives in Lausanne. The son of a Peruvian diplomat and an Italian sculptress, he came to Schiermonnikoog by chance in 2009. He sees the island completely differently to us. He compares it to a ship and sees the islanders as the crew. In his portraits we see the furrowed faces of former captains. The salty air has burnished their skin, their weather-beaten faces tell tales of the sea.

That is how Luca Solari has portrayed them. A romantic view? No, simply powerful and imposing. Luca Solari is not a professional photographer. His photos, in particular those on his website, show a child's sense of wonder. They consist of breath taking black and white compositions, which play with shadows and light on the tarmac, walls and street corners.

They reveal a striking timelessness. They show the recurring seasons as they unfold over Schiermonnikoog in dramatic black and white contrasts. You seem to be viewing a rich photographic history of the early 1900s, when it was amateur photographers in particular who rediscovered

the world and surprised us with their view of it.

It is with wonder that Solari sees his fellow men and lets them become part of his photographic tale, as they shuffle onwards in time or leap over a shadow or a spot of light. With an open mind and a

steady hand, Luca Solari shows exceptional mastery of his craft. So we look over his shoulder and through his eyes at a dune ridge against a dark sky. It is not just sand holding the dune grass in place, it is fresh shimmering snow. Snow flakes on grains of sand.

Luca Solari took the photo on a wintry Schiermonnikoog. The light and wondrous covering that appears to be sand, and is in part, creates a mysterious atmosphere.

On one of his Schiermonnikoog photos, we're on Langestreek, pitch dark and flanked by dark black trees. On the left, a church looms in the misty darkness. It is a scene from the Last Judgement.

ERIC BOS
www.visualia.nl

De onbevangingen blik

VISUALIA 1112

Luca Solari woont in Lausanne, hij is zoon van een Peruaanse diplomaat en een Italiaanse beeldhouwster, kwam in 2009 toevallig op Schiermonnikoog terecht en keek met heel andere ogen naar dat eiland dan wij. Hij zag daar andere landschappen. Hij vergeleek het eiland met een schip en de bewoners met de bemanning. Op zijn fotoportretten zien we de doorgroefde gezichten van oud-kapiteins. De zoute wind heeft hun huid geloofd, hun verweerde koppen vertellen zee-mansverhalen.

Zo heeft Luca Solari hen geportretteerd. Geromantiseerd? Nee, krachtig, monumentaal. Luca Solari is geen fotograaf van beroep, zijn foto's, vooral zijn werk dat niet in Groningen, maar wel op zijn website is te zien, verradt de onbevangenheid van de pionier. Zijn foto's bestaan uit adembenemende zwart-wit composities waarin schaduwen en licht het asfalt schilderen, een muur, een straathoek.

Ze tonen een opvallende tijdloos-

Luca Solari: *Schiermonnikoog* (2015).

heid, zoals de weerkerende seizoenen in de landschappen van Schiermonnikoog in dramatische lichten-donker contrasten. Je hebt het gevoel dat je naar de rijke fotogeschiedenis van begin vorige eeuw kijkt, toen het vooral de niet-pro-

fessionele fotografen waren die de wereld opnieuw ontdekten en ons verrasten met hoe zij de wereld beschouwden.

Het is de verwondering waarmee Solari zijn medemensen beziet en onderdeel laat worden van zijn

fotografische verhaal, zoals ze voortschuifelen in de tijd of over een schaduw of lichtplek springen. Het is de onbevangingen blik en de vaste hand die maakt dat de foto's van Luca Solari geregeld een groot meesterschap laten zien.

Zo kijken wij met hem mee, door zijn ogen. Zoals naar deze duinrug tegen een donkere lucht. Het is niet zomaar zand waarin het duingras zich vastgrijpt, het is verse sneeuw die als een zacht waas over het zand ligt. Vlokken over korrels. Luca Solari maakte de foto op een winters Schiermonnikoog. Het licht en de wonderlijke huid van wat zand leek, en deels ook is, veroorzaakt de mysterieuze atmosfeer.

Op een van zijn Schiermonnikoogfoto's staan we op een aarde-donkere Langestreek, geflankeerd door zwart geboomte. Links gloeit de kerk in de mistige duisternis op. Het is een beeld van het Laatste Oordeel.

ERIC BOS

www.visualia.nl